

TAGASI VAADATES NOORTEFOORUMILE

Ajaloolisest sündmusest Ülenurmel on möödas peaaegu kuu, kuid mõtted uitavad jätkuvalt iga päev tagasi sellele nädalale, mis tõi siia kokku 150 noort viielt erinevalt kontinendilt.

Täpselt kaks aastat tagasi, kui kooli direktor koos seitsme Ülenurme õpilasega Slovakiast naases ja õpetajate tuppa astus, uhke graveeritud teatepulk käes, millelt võis lugeda, et järgmine noortefoorum toimub Ülenurmel, olid reaktsioonid erinevad, mida esialgu välja ei näidatudki. Eelvust, mida võis direktori näost välja lugeda, ühegi teise õpetaja näos kindlasti ei paistnud. Alates 2003. aastast on teatud, et sellised foorumid iga kahe aasta tagant kuskil aset leiavad ning käputäis noori meie koolist seal osaleb, kuid see oli ka peamiselt kõik.

Peale IX. kooliolümpiamänge, mis toimusid septembris 2016, oli aeg kutsuda kokku meeskond, kes hakkaks tegelema noortefoorumi korraldamisega. Sinna kuulusid Olev kuulused Olev Saluveer, Maili Mesipuu, Merje Aavik, Merlin Ponna, Marit Rauk, Heiki Sarapuu ja Kaspar Koolman.

Koosolekute sagedus intensiivistus alates 2017. aasta algusest, kui hakkasid toimuma koosolekud peaaegu iga nädal ning vahel liitus nendega Skype'i teel ka rahvusvahelise Pierre de Coubertini komitee liige Ines Nikolaus, kes on vastutav rahvusvahelise koolide võrgustiku eest. Samuti suurenes korraldusmeeskond töötubade läbiviijate ning teiste konkreetsete valdkondade eest vastutajate arvelt. Kevade lõpuks oli koos ka vabatahtlike nimekiri (27 inimesega), kes siis kas mõne kindla ülesande juures aidata lubasid või olidki peaaegu et 24/7 konkreetse delegatsiooni isiklik giid/sõber/abistaja.

Enne suve algust sai suurem osa ettevalmistustest valmis. Jäi vaid tegeleda viisade ja kinnituskirjadega. Need, kes vähegi huvi tundisid, said ülevaate plaanitavast nädalast. Eelvust, mida kaks aastat tagasi direktori näost välja võis lugeda, oli nüüdseks lugeda ka teiste korraldajate palgeilt. Seda suurendas tõsiasi, mis augusti kätte jõudmisel selgus – 11. rahvusvahelisel noortefoorumil osaleb rekordarv delegatsioone – 24! Nende hulgas oli 4 riiki, kes esmakordselt noortefoorumil osalemas: Hispaania, India, Poola ja Ukraina.

Viimase ettevalmistusena valmis Ülenurme Gümnaasiumi spordihoone fuajee seinale Pierre de Coubertini portree, mille jäädvustas Tartu Kõrgema Kunstikooli tudeng Kristin Vaher.

Eeltöö noortefoorumi toimumiseks oli hea, sest kogu projekt sujus kenasti, alustades saabujate transpordist ja majutusest kuni lahkumiseõhtuni välja. Muudatusi programmis tuli ette vähe ja sedagi vaid ilma tõttu. Kuuldavasti oli nii mõnigi saatev õpetaja välismaalt küsimas käinud, kas selleks foorumiks on korraldajad üle Eesti kokku toodud, ning vastust kuuldes oli üllatus suur, et tegu ongi vaid Ülenurme enda õpetajatega!

Seda suursündmust ei oleks saanud toimuda, kui ei oleks olnud toetajaid!

Aitäh teile!

MERLIN PONNA,
noortefoorumi projektijuht

VABATAHTLIKE ÜLEVAADE NOORTEFOORUMIST

ESIMENE PÄEV, 19. AUGUST

Töörõhke ettevalmistusaasta on nüüd lõpule jõudnud, ärevusega oodatakse esimesi külalisi, kes saabusid Indiast ja Lõuna-Aafrikast juba 18. augustil. Esimesi saabujaid võttis vastu ka kooli direktor Olev Saluveer. Õhtul said kõik vabatahtlikud hotellis India poisi Raj Anand'i minikonterdi osaliseks. India poisid ütlesid, et on vaimustuses eesti keele kõlast. Õhtul saabus ka Suurbritannia delegatsioon, kes tegeles kogu päeva oma kava lihvimisega.

Õösel vastu 19. augustit saabusid Argentiina, Mauritiuse ja Brasiilia esindajad. Saabujaid võttis vastu õppealajuhataja Merje Aavik, kes oli vaimustuses nende rõõmsast meelest, mis polnud kadunud, hoolimata 25-tunnisest lennust. Kõiki gruppe olid vastu võtnud ka Ülenurme Gümnaasiumi õpilastest vabatahtlikud. Külalised majutati Rehe hotelli ja seal tegid nad iga päev jalutuskäigu Ülenurme Gümnaasiumisse, mis võimaldas neil näha Eesti linnalähedast loodust ja tutvuda Ülenurme vallaga. Kõik osalejad olid moodustanud juba ühtse pere ja said omavahel üllatavalt hästi läbi.

Õhtuks oli kohal enamik delegatsioone. Erfurdist Saksamaalt olid kohale jõudnud CIPC-i (Committee International Pierre de Coubertin) Ines Nikolaus ja Elvira Ramini. Saabus ka Alexandra de Navacelle Zolidis de Coubertin, kes on Pierre de Coubertini pereassotsiatsiooni president, Pierre de Coubertin on talle vanavanaonu. Alexandra de Navacelle kasvas üles Pariisis, kuid siirdus õpinguteks Londonisse, kus kaitses bakalaureusekraadi ärijuhtimises. Karjääri alustas ta New Yorgis, töötades Colgate Palmolive'is ning hiljem teistes suurfirmades. Vabatahtlikuna on ta tegutsenud Indias Kalkutas asuvas Ema Teresa Keskuses. Ta on abielus ameeriklasega ja neil on kaks tütart. Tänavu suvel otsustas pere taas elama asuda Pariisi. Alexandra suhtub kirglikult oma vanavanaonusse Pierre de Coubertini, kelle vaimu- ja mõttepärandi edasikandmiseks rajas ta mittetulundusühingu, mille president ta ongi. Organisatsiooni presidendina loodab ta kaasa aidata Coubertini algupäraste väärtuste (täiuslikkus, sõprus ja lugupidamine) ja tema mälestuste püsimisele ja levikule ka tänapäevases olümpialiikmises.

Päev lõppes õhtusöögiga Ülenurme Gümnaasiumis, millele järgnes õpilaste tutvumisõhtu nii üksteise kui ka kooliga ja õpetajatele vestlusring.

MERILIN MIKS

TEINE PÄEV, 20. AUGUST

Päev algas külaliste varajase jalutuskäiguga Rehe hotellist Ülenurme Gümnaasiumisse. Gümnaasiumi kokaad olid andnud oma parima, et rahuldada külaliste tervislikest ja religioossetest põhjustest tingitud erisoove. Vabatahtlikud panid tähele, et külalised ei julgenud võtta musta leiba, aga õunamahl kadus seevastu kiiresti.

Pärast hommikusööki toimus aulas loeng Pierre de Coubertini ja tema põhimõtete kohta, mille viis läbi dr Ines Nikolaus. Loengu põhjal tehti hiljem mäng.

Seejärel mindi Tartu südalinnas spordimuuseumisse, kus külalisi võõrustas Siim Randoja. Külalised said seal kõiki eksponaate oma käega katsuda ja proovida. Külalised tegid ka vägeva jalgpallimängu. Teine grupp oli sama ajal südalinnatuuril. Külalised Wilde kohvikut, Toomemäge, tähetorni, Inglisilda, toomkirikut, Musumäge, Tartu Ülikooli peahoone, vana raekoda koos purkkaevuga „Suudlevad tudengid“. Meie vabatahtlikud Mirella Kriisa, Liisi Soo, Sandra Lisbeth Heinlo, Pilleriin Vesi ja Marian Roggenbaum tegid giididena suurepäraseid töid.

Õhtu kulmineerus sümbolse tammepuu istutamisega EOK asepresidendi Jüri Tamme eestvõttel. Avatseremoonia algas kell 17.00 kooli aulas Eesti hümn ja olümpiahümni esitamisega. Meeldivat vaheldust pakkusid Ülenurme võimlemisrühma tüdrukud. Ülenurme Muusikakooli laulustuudio teenis tormilise aplausi.

Üritus lõppes delegatsioonide tutvustamisega, mida juhtisid Ines Nikolaus ja Ülenurme Gümnaasiumi projekti- ja arendusjuht ning ürituse üks peakorraldajaist Merlin Ponna.

Õpilaste õhtu jätkus tutvumismängudega, mida viis läbi Ragnar Kekkonen. Õhtu lõppedes tundsid kõik ennast juba nagu kodus.

Seejärel pakuti Uhti Valges Kõrtsis külalistele väikese kandle saatel eri rahvaste laule ja käsitööna valmistatud sooja musta leiba ning soolaube, praetud koha, munavõiet leivakatteks.

MERILIN MIKS, ERGO KUKK ja KADI LAANEOTS

KOLMAS PÄEV, 21. AUGUST

Kolmandal päeval peeti foorumil üheksa töötuba, kus õpiti varjateatrit tegema, tehti käsitööd ja rühmvõimlemist, rahva-, modern- ja show-tantsu. Rütmi ja kehakeele ning laulude töötoas tehti valmis huvitavad viisijupid. Eestlaste tavapärane tagasihoidlikkus oli jäägilt kadunud.

Seejärel tegutseti paraolümpia spordialadel. Mängiti nii ratas- toolikorpapalli, pimedate jalgpalli, kus keegi väga harva pallile pihta sai, ja istudes võrkpalli. Korpapalliplatsil kohtasime Austraalia tüdrukut, kes tabas korvi uskumatult pika vahemaa tagant. Selgus, et tegu oli Austraalia U17 koondise mängijaga Miela Goodchildiga.

Õhtupoolikul alustati teadmiste kontrolliga, mis on üks aladest Pierre de Coubertini auhinna saamise teel. Auhinna saamiseks peab edukalt läbima kokku viis ala: vabatahtlik töö, sport tuleb eelnevalt sooritada; teadmiste test olümpiaharidusest; sportlikud võistlused, milleks on krossijooks, ujumine, kaugushüpe, 100 m jooks ja istudes pallivise; kaunite kunstide töötubades osalemine ning arutelud olümpia väärtustest.

Pärast väikest puhkust hotellis leidis koolimajas aset põnev mini-expo, kui kõigil 24 delegatsioonil oli võimalik tutvustada oma kooli ja kultuuri lisaks „laadalaudadel“ leiduvatele hõrgutistele ja brošüüridele. Õpilaste kui ka õpetajate vaimustust jätkus pikaks ajaks.

MERILIN MIKS, ERGO KUKK ja KADI LAANEOTS

NELJAS PÄEV, 22. AUGUST

Neljanda päeva hommik algas koolisööklas sünnipäevalaulude laulmisega. Päevakangelased kinnitasid, et selline rahvsvaheline sünnipäev jääb veel pikaks ajaks meelde.

Kuna Eesti soojad suveilmad tundusid meid jätnud olevat, siis uuriti nendelt osalejatelt, kes on harjunud kõrgema temperatuuriga, kuidas nad seni ilmaga rahul on olnud. Vastuseks olid ainult positiivsed laused. Vahelduseks on hea mitte higistada hullupööra ehk siis karge õhk oli palju nauditavam. Keenia õpetaja ainult kurtis, et tema ei saa aru, mis kell see päike siin ära kaob. Kui tema koduriigis on kell kuus õhtul juba pime, siis siin tundub päevavalgust liiga palju olevat.

Teisipäevase päevakava järgi on sport domineeriv osa. Pärast töötubasid suundusid osalejad Aura Veekeskusesse, et seal püüda ujuda head ajad. Need õpilased, kes ei ole veega harjunud, kuna nende riigis on seda kasinalt, said ujuda abivahendite või lausa foorumi isiklike vetelpäästjate turjal. Koolimaja tagasi jõudes jätkusid sportlikud võistlused staadionil, kus oli näha just sellist olümpiameelsust – oma tulemuste ületamispüüet, seda rõõmu õnnestumises ning rahvsvahelist vennastumist kaasaelamise näol. Hea ülevaate sellest emotsioonist annab samuti eelmisel noortefoorumil osalenud poiste tehtud video, mida saab vaadata aadressil <https://www.youtube.com/watch?v=DODG06BeU-8>.

Õhtu veedeti Eesti Põllumajandusmuuseumis, kus püüasid eksponaatidega tutvumist panid rahvamuusikud Kadri Laube ja Marju Varblane seltskonna laulma ning lihtsamaid eesti rahvatantse tantsima. Kogu tegevus toimus ümber suure lõkke, mis nii mõnegi arvates oli suurim, mis ta kunagi näinud on.

MERLIN MIKS, KRISTEN ORIN, KADI LAANEOTS

VIIES PÄEV, 23. AUGUST

Noortefoorum oli jõudnud kesknädalasse ning selle puhul näitas ilmataat meile oma tõelist palet. Polnud terve päeva jooksul vist ühtegi minutit kuiva ilma. Kuid nagu öeldakse – pole halba ilma, on vaid halb riietus. Seega ei jäänudki meie osalejatel muud üle, kui peale sporditeemalisi diskussioonigruppe suunduda vihma kätte köit vedama. Preemiaks kuulutati välja, et õpilaste omavahelises heitluses võitjaks kroonitud meeskonnad saavad jõudu katsuda õpetajatega ning õpetajatest tahavad ju kõik paremad olla. Kohalikel vabatahtlikel oli lausa kohustus teistele pisut ka õpetussõnu jagada, kuna meile tuntud kõievedu paistis teiste nägude järgi vaadates ikka üsnagi tundmatu spordialana. Oli nii naeru kui ka veidikene pisaraid, pole ka imestada – eks väsimus juba võimust võtmas, kuid sellest hoolimata olid näod veel naerul ja tuju laes.

Kuna kõik osalejad on oma koduriigis harastajana või tõsise sportlasena mingsuguse kindla sporditaustaga, siis lõpuks oli võimalus ka oma vabalt valitud alal üksteisega mõõtu võtta. Populaarsemateks osutusid korvpall, jalgpall, lauatenis, aeroobika ning paljudele uudne indiaca. Viimane kusjuures oligi kõikidest eelmainitutest kõige rahvarohkem.

Kuna koos oli nii palju erinevaid rahvusi erinevate toitumisharjumustega, siis Ülenurme Gümnaasiumi kokad olid pikalt eeltööd teinud, et kokku panna valikuterohke menüü. Teatavasti on ju eestlased kartulitoidulised ning osalejatele oli harjumatu näha valikutes igapäevaselt kartulit, kuid üldjuhul jätkus neil vaid kiidusõnu. Nii õpilased kui ka õpetajad

käisid neid töö ja vaeva eest tänamas. Vabatahtlikel õnnestus tabada ka moment, mil Keenia õpetaja jagas pärast lõunasööki kõikidele kokatäidele tänutäheks hea toidu eest Keeniast pärit käsitsivalmistatud käepaelu ning hiljem küsis veel lõunaks söödud kanakastme retsepti. Kokkadele oli selline tänu väga südantsoojendav.

Kolmapäeva õhtu töötas tulla aga tõeliselt meeleolukas: nimelt töötubades higi ja vaevaga tehtud etteastetel oli aeg tulla päevavalgele. Kuid enne suurejoonelisi etteasteid toimus Tõrvandi metsas krossijooks, kus vaatamata vihmale ja pehmele pinnasele pidasid osalejad kenasti vastu. Ette tuli küll palju kukkumisi ja seeläbi ka mõningaid vigastusi, aga leiti, et tõeline krossijooks peakski olema vihmase ja mudase. Nii vähemalt vastas peaaegu hingetuna parima ajaga finišisse jõudnud austraallasele osaleja James Laven. Ka teiste austraallaste tulemuste üle võis saatev õpetaja, mitmetel olümpiamängudel osalenud ujuja Belinda Hocking' uhkust tunda.

Õhtu saabudes muutusid õpilased koolimaja peal päris ärevaks. Kes ümises vaiksel nurgas päheõpitud laulusalme, kes käis paanitsedes mööda maja ringi ja otsis meeskonnakaaslast, kellega veel viimast korda proovi teha. Kolme päevaga ja vähem kui kuue tunniiga olid valminud uskumatud etteasted, mida kõik saalisolijad kaasa elades nautisid. Lisaks õpilaste otsustasid ka õpetajad salaja paar etteastet selgeks õppida. Eelnevalt pandi kokku bänd ja koor, kellega õpiti ära kaks üldtuntut lugu. See emotsioonide möll, mis nende etteasteid saatis, on kirjeldamatu.

MERLIN MIKS, MARIA TAMM, KRISTEN ORIN

KUUES PÄEV, 24. AUGUST

Mõned päevad algavad kohe eriti hästi. Nimelt otsustasid korraldajad teha noortele ühe mõnusa kingituse – äratus lükati tunni võrra edasi ning tavapärase hommikukõnni asemel toodi kõik bussidega sõõma. Vahest ehk veel suuremgi preemia oli paljudele ka hommikune šoppingutuur Lõunakeskuses. Nii mõnigi ostis omale mälestuseks Kalevi šokolaadi või Eesti sümbollikaga suveniire. Võõrkeelt oli Lõunakeskuse kuulda iga nurga peal.

Plaanitud matk Meenikunno rabasse jäi küll vihma tõttu ära, kuid külaskäik Põlvamaal asuvasse Seto talumuuseumisse toimus plaanipäraselt. Kuid juba bussisõit oli omaette elamus: toimus tõeline multikultuurne segunemine. Lauluviis võeti kärmelt üles ning õige pea laulis terve buss. Nii mõnigi ohkas, et bussisõit võinuks kauem kesta.

Muuseumis tutvuti Seto talukultuuriga ning söödi lõunaks Eesti traditsioonilisi sööke – mulgiputru ja suitsuliha, musta leiba, samuti kama ja köömneteed. Mulgipudru kohta ütles küll üks Prantsuse neiu, et seda ta kunagi enam ei söö, aga kõik muu oli üllataval kombel täitsa hea. Kogemata hakkasid ka moslemi taustaga õpilased sealiha söõma ega olnud üldsegi pahased, kui teada said, millega tegu oli.

Kuna ilmataat kallas ka sel päeval meile suure hunniku vett kaela, oli

õnnetu moega nii mõnigi õpilane, kes hommikul otsustas siiski suveriidid selga panna. Eriti valmistas vihm raskusi lõunamaalt pärit külalistele. India poiss soovis saada kinnitust oma arusaamale, et Eestis on praegu sügishooaeg, sest nii hirmus külm on. Ta ei suutnud oma kõrvu uskuda, kui sai teada, et praegu on ikka suvi. Aga kilekeepide rüpes olukorraga harjuti ning seto leelotajate muusikaline etteaste pani nii mõnegi jala veel lisaks tatsuma. Külalised olid lummatud esinejatest ja nende lauluhäältest ning pärastine pildistamisvoor oli lausa kohustuslik.

Õhtu kulmineerus suursündmusega Tartu kesklinnas. Toimus paraad, mille eestvedajaks oli tartlastele tuttav puhkpilliorkester Popsid, kes oma autokastis lustakaid lugusid mängides juhatas noored riigilippudega Raekoja platsile. Seal pakkusid külas olevad delegatsioonid koos meie oma noortega rahvale väga põnevat, pikka ja kirevat kultuurirõhtut, esitades oma riigile ja rahvale omaseid tantse. Sündmusest said osa nii kohalikud tartlased kui ka mitmed turistid. Ja nii mõnigi delegatsioon kohtas Raekoja platsil oma rahvusaaslast. Indiast pärit turistid tantsisid näiteks isegi India delegatsiooni tantsu kaasa. Pika päeva lõpetas „Waka Waka“ saatel ühistants Lõuna-Aafrika noortega.

MERILIN MIKS, KADI LAANEOTS, ERGO KUKK

SEITSMES PÄEV, 25. AUGUST

Taaskord vihmane hommik, kuid kedagi see ei heidutanud. Viimasel täispikal päeval oli võimalik pärast hommikusööki neil õpilastel, kellel ei õnnestunud erinevate spordialadega lävendeid ületada, taas neid katseid läbida, kuid seekord hoopis ergomeetrit kasutades. Ülejäänud õpilased osalesid samal ajal kas siis ERASMUS+ infotunnis või siis jooksisid Ülenurme peal ringi, läbides vabatahtlike kokkupanud fototähi ülesandeid.

Aktiivsele hommikule järgnes vaba aeg, mil oli võimalus taas kord Tartu linnaga tutvuda.

Kella neljaks olid kõik õpilased tagasi koolimajas ning pidulikult riietatud, kuna just siis leidis aset lõputseremoonia, kus tehti kokkuvõtteid õpilaste tegemistest nii foorumi ajal kui ka eelnevalt. Nimelt kõik osalejad pidid ettevalmistusperioodil olema seotud mingi organisatsiooniga, kus sai teha vabatahtlikku tööd. Sellest andis kokkuvõtliku ülevaate võrgustiku eestvedaja dr Ines Nikolaus. Õpilaste diskussioonigruppide kokkuvõtteid kandsid ette noored ise. Väga huvitav oli kuulata, millised arusaamad on noortel olümpismist, tervislikust eluviisist ning ausa mängu põhimõttest. Lõputseremoonia meelelahutuslikku osa ilmetasid parimad töötubade etteasted. Ning siis jõudis kätte kõige oodatud osa – kõik delegatsioonide liikmed said tunnustuse sellest foorumist osavõtmise eest ning paljudele riputati kaela ka Pierre de Coubertini näoga medal, mis andis tunnustust sellest, et kõik viis eelpool mainitud ala sai edukalt läbitud. Viimase osana programmist toodi avalikkuse ette järgmise, 2019. aastal toimuva 12. rahvusvahelise Pierre de Coubertini noortefoorumi korraldav riik. Selleks osutus Prantsusmaa. Teatepulka oli vastu võtma tulnud mitmekordne maailmameister maadluses Patricia Rossignol. Piduliku osa lõpus kinkis rahvusvaheline Pierre de Coubertini komitee Ülenurme Gümnaasiumile tänutäheks pronksi valatud Coubertini kuju.

Pärast tseremooniat sai mõni meist olla tunnistajaks emotsionaalsele ja südant soojendavale momendile, kui Tšehhist pärit Adam oma medali India poisile Harshit'le kinkis, kuna leidis, et ehkki tema uus sõber pole spordis kõige tugevam, siis tema püüdlused ja panus foorumile olid märkimisväärsed tähtsusega. See annab kinnitust sellest, et foorumil käsitletud teemad olümpismist ja ausast mängust elavad noortes edasi.

Ärasaatispidu kujunes õpilaste endi eestvedamisel väga tantsurohkeks. Ning kui buss neile järele tuli, et kõik hotelli toimetada, siis võisid noortefoorumi korraldajad kinnitada, et nii märga aulapõrandat, mis pisaratega oli kaetud, ei ole ka suurpuhastuste aegu seal nähtud. Olgugi et ühiselt liiguti veel hotelli, kus esimesed lahkusid lennujaama poole keset ööd, ei suudetud leppida tõsiasjaga, et Ülenurmes koos veedetud päevad on lõppenud.

Kaheksandal päeval saadeti välisdelegatsioonid pealinna poole tee, kus nad siis said enne lendu veel natuke vanalinnaga tutvuda.

See oli elumuutev foorum nii korraldajatele, vabatahtlikele kui ka Eesti delegatsioonile. Ülenurme Gümnaasium on tänulik selle võimaluse eest ning julgustab ka teisi koole leidma võimalusi noortefoorumite korraldamiseks.

MERILIN MIKS, KADI LAANEOTS

ÜLENURME GÜMNAASIUMI DELEGATSIOONI TAGASIVAADE NOORTEFOORUMILE

Meie, 7 noort Ülenurme Gümnaasiumi õpilast ja suurepärase juhendaja Kaspar, osalesime Pierre de Coubertini noortefoorumil. Üritusest kuulsime oma õpetajate käest ning teadsime kohe, et tahame seal osaleda ja kogeda midagi uut. Me olime välja valitud tänu oma sportlikele tulemustele ja tublide õpitulemuste eest koolitundides. Kõige tähtsamad oskused pidid olema oskus suhelda inimestega, sportlik aktiivsus ja hea inglise keele oskus.

Valmistuma hakkasime peatselt, kui tiim oli komplekteeritud. Esimesed jututeemad olid üleüldised teadmised kogu üritusest ja see, mis meiega tegema hakatakse seal. Suvevaheaja saabudes alustasime foorumi testide harjutamisega ja arendasime oma silmaringi erinevate olümpia kohta käivate ajalooliste küsimuste ja faktidega. Kuna üritus toimus Eestis, oli palju juttu ka Eesti spordi ajaloost. Suvel tegelesime ka füüsilise ettevalmistusega, harjutades nii kergejõustikualasid kui ka ujumist.

Kui noortefoorum kätte jõudis, paigutati meid Rehe hotelli 4-kohalistesse tubadesse koos välismaalastega. Ükski eestlane tuba teise eestlasega ei saanud jagada. Rahvusele omaselt võttis tutvumine teiste riikide osalistega aega. Aga Kaspari julgustusel ei läinudki sellega nii pikalt, kui algul kartsite. Teisi noori tundma õppides sai kogu foorum

hoopis uue tähenduse. See ei olnud lihtsalt võistlused või oma teadmiste proovilepanek. Alati oli keegi sinu jaoks olemas ning nädalapikuse programmi vältel ei lastud negatiivsel meeleolul üldse tekkida, kuigi vahepeal vihmane ilm või väsimus seda soosisid.

Et saada Coubertini medal, pidid kõigi delegatsioonide noored sooritama olümpiateadmiste testi ja ja osalema ettenähtud spordialad (3 km jooks poistel, 2 km jooks tüdrukutel, 100 m sprint, kaugushüpe, 50 m ujumine ja pallivise istuvas asendis). Lisaks tuli eelnevalt teha oma kogukonnas vabatahtlikku tööd ja valmistuda vaimselt ka kaunite kunstide töötubadeks ning läbi arutama diskussioonigruppide teemad. Meie tiimist said kõik hakkama nende aladega ning selle eest saime ka Coubertini medalid kaela.

Arvasime, et noortefoorumi eesmärgiks oli lihtsalt tutvuda teiste kultuuridega, praktiseerida inglise keelt ja saada uusi tutvusi ja sõpru. Kuid see oli vaid kübeke sellest kogemusest, mille osaks me tegelikult saime. Nädala vältel oli uusi avastusi kultuuride kohta, aga ka enda ja oma võimete kohta; selle kohta, mida tähendab lause „Tähtis pole võit, vaid osavõtt“ sügavamas mõttes – kui annad endast parima. Ja selle parima suudavad välja tuua sinu toetajad, kes kas töötoas julgustavad või raja kõrval enda keeles või inglise keeles sulle kaasa elavad. Uskumatu, kuidas see sulle jõudu juurde annab! Seda väitsid nii pikaajalised sportlased kui ka õpilased, kes spordiga alati päris sinapeal olnud ei ole. Ja sellega nii mõnigi taasavastas enda jaoks ala, mida varem ei nautinud. Aga see kõik avaldus siis, kui me erinevate noortega koos olime! See oligi see, mida Coubertini foorum meile tegelikult andis – suurendas usku endasse ja oma sõpradesse erinevatest maadest.

Oleme tänulikud, et saime võimaluse osaleda sellisel noortefoorumil, ning loodame, et saame kunagi kogeda veel sarnaseid emotsioone. Ehk kahe aasta pärast uuel noortefoorumil Prantsusmaal?

ANETT, KRISTIN, DAGMAR, ROBIN, JANE-MAI, VIKTORIA, JAKOB